

Да следвам и да видя какво ще се получи в България

Петър, р. 1991

Казвам се Петър, от Симитли съм, на двадесет и шест години съм. Студент съм в Югозападния университет „Неофит Рилски“, специалност „Национална сигурност“, завършил съм училище в Симитли „СОУ Св.Кирил и Методий“. А-а-а, по професия, по принцип съм барман, но мога да работя и сервитьор. Израснал съм без един родител, майка ми и баща ми са разведени от десет години, единайсет може би, вече не ги броя. Винаги баща ми ме е гледал, майка ми, нямам контакт с нея от не помня вече от колко години. Имам сестра, тя е по-голяма от мен, омъжена е.

Малко по-късно започнах висшето си образование поради липса на средства, трябваше да замина за чужбина, за да мога да почна да уча и да си остана в България. В България доста хора казват, че няма работа. Според мене има, защото ако си малко по-упорит и ако си малко по-настойтелен, работа винаги ще си намериш. Участвам в една организация, мога така да го кажа. Тя е пак за културата и за етноса, за различните етноси, че не трябва да има расизъм между хората. Добровolec съм там от две или три години, точно не знам колко. Тази организация е тук, седалището и е тук, но често пътуваме по други градове. Правим такива семинари, в които идват хора от други градове не само българи, цигани, турци и абсолютно всякакъв вид хора идват и не само в България, ходим и в чужбина.

Усещал съм дискриминация на последното си работно място, точно и заради това напуснах. Има дискриминация, но вярвам, че в младите, по-младите, които са, няма дискриминация, защото аз тука в Симитли се познавам с доста младежи и досега не съм усетил от тях никаква дискриминация, абсолютно никаква. Ядем....по точно да се каже така,,Ядем, пием на една маса и сме братя и сестри“ Това е....

Няма дискриминация тук в нашия град. В другите градове виждал съм, има доста дискриминация. Мисля че се дължи на възпитанието, от човека и от медиите, главно от медиите. Защото медиите показват неща, които не са чак толкова за всички, смисъл такъв те показват най-лошото, не показват това, което трябва. Защо примерно не дойдат тук в Симитли? Те са идвали, но са идвали много малко и да видят как се разбираме българи, турци и т.н.

Аз мразя това некой да ми каже ром, ром за мене е вид алкохол, напитка. Циганин - то като идеш в друга държава, не ти казват.... примерно в Италия „Ту сей зингаро“ не ти казват „Ту сей ром“, шото ром е вид алкохол, просто.... и така. Езици знам, пиша добре английски език, също разговаряемо добре. В чужбина съм бил, в Италия съм бил, в Германия съм бил. В Италия бях една година, в Германия четири. Работех предимно в складове, но се получиха малко нещата така, че трябваше да се прибера. След това не можех да се върна, защото работата ми беше вземана от друг. Ми нямаше как да се върна, затова предпочетох тук да си остана. Да запиша, да следвам и да видя какво ще се получи в България. Откакто съм тук, може би две години, постоянно имам работа и ходя на лекции. Редовно, едната половина от семестъра си плащам аз, а за другата половина баща ми ми помага. През свободното си време помагам и на баща ми, защото има доста сега работа тези два месеца три и не само те. Помагам му, защото де факто няма кой, аз съм.... сестра ми е женена в Дупница така че... Той е дърводелец, дърводелец цял живот, но не само, не само. Може да направи ел –инсталация, в строителството пак може, дърводелец какво още, мога да го кажа, че почти всичко му разбира главата, почти всичко. Той със сестра ми сам ни изгледа, абсолютно сам, майка ми тя просто.... нямам думи.

Общо взето имам доста приятели, от които и българи приятели, които са от Благоевград. Организацията, в която съм, се казва „Младежка мрежа за развитие“. Тя не знам точно кога е създадена, аз членувам в нея от три или четири години, точно не съм сигурен колко. А-а, събираме се, организаторката, която ни е Маряна, която се казва, тя се обажда на всеки един или само на един зависи от кой е, кой човек е тука. Казва ни кога трябва да се съберем, събираме се и почваме да обсъждаме нещата, нещата от изминалите месеци, година или по проблемите, които са и в нашата община.

А-а, тя ни кара, и не само тя, и още двама, трима има организатори, ни карат да се държим с хората винаги, винаги по-добре, смисъл такъв, когато някой ни напада или нещо от тоя сорт, да се държим добре с тях, да няма нищо отмъстително, да няма нещо като расистки обиди или нещо от тоя сорт. Благодарен съм и доста на нея, на тази организация, защото доста научих от тази организация, защото сме ходели ...Имаше наскоро, мисля че беше семинара, точно кога не си спомням, в София имаше семинар.

Семинара беше на тема „Проблеми в ромските махали“. Точно тогава малко поспорихме, затова ром-циганин и т.н. Проблемите какви са, защо не учат, какво трябва, какво не трябва и т.н. Доста научих от този семинар и не само от този, а и от другите, които са били.

А-а-а друго за мен....най-тежкият, който мога да кажа за мен момент, е това, когато се разведох баща ми и майка ми, това беше най-тежко за мене, защото бях много близък с майка си. Това беше най-тежкият. Щастливите моменти са много, не мога да ги изброя. Да не се изхвърлям много, преживял съм доста хубави моменти, само това мога да кажа, че съм преживял доста хубави моменти и не само в България. И не само в България. Насоката ми е да вървя напред, възможно най-напред, само напред, назад да не гледам, да се стремя повече, да съм малко по-упорит и от доста време съм малко мързелив, ма и тва ще го оправим, това се оправя с времето. От обучението ми остава още три години, но след това мисля да запиша още едно, ако имам възможност, а-а мисля да е нещо пак свързано със сигурността. „Национална сигурност“ вече я записах или ще е „Право“ или „Международни отношения“, нещо, де да знам... не мисля да е в Благоевград, не мисля вече да е в Благоевград или тук в България или може би по чужбина, но сигурно ще е по чужбина. С тази специалност, която уча в момента, мога да работя в ДАНС - Държавна агенция национална сигурност, тя повече се стреми към точно тази агенция към ДАНС, но все пак можеш да работиш и в НСО, можеш да работиш и в ДАР и в ДАТО, във Военното разузнаване, но все пак можеш да работиш. Повече се учи за националната ни сигурност, как да опазим границите вътре в държавата и извън територията на нашата държава, да се справяме с проблемите на границата вътре, както в последно време има терористични актове и т.н. ние трябва да ги предотвратим, все пак ние отговаряме за сигурността на жителите на страната. Харесва ми, доста ми харесва, смисъл не искам да....аз го уча не за да седя на бюро и да нареждам на този, на онзи какво да прави и какво да не прави, просто искам да съм в час с нещата, да съм така, където трябва, а не да съм в кабинета си и да ми се обадят и да ми кажат „Абе там има така и така...“ това не искам, искам на терен. Направо на терена да се разрешават тия проблеми, ако не става вече с политика да се разрешават, вече се стига до физически разправи, но надявам се до там да не се стига, но.....повече за сега проблемите съм си разрешавал по политически начин.

А-а-а когато разговаряш с хората, когато разговаряш с дадени хора за някакъв проблем, така разговаряш с всеки един и виждаш какви са проблемите, а не както сега в момента правят повечето полицаи и другите, които са, отиват, не те питат дали си напирил нещо или не, направо започват да те бият, да те трепят

Да, има проблеми, физическото решаване на саморазправа трябва да е, но те прекаляват със своите права, в последно време прекаляват доста със своите права. Имам доста наблюдения.

След десет години не мога да кажа как се виждам, защото всичко оставям на времето да реши и на съдбата, аз не мога да кажа сега утре какво ще стане или..... Просто искам да завърша и да остана да работя тук в България, не ми се работи в чужбина, трябва да ида да слугувам на някой друг, да.....примерно, както ходят някои хора да мият с извинение на некой старец гъза, и защо трябва това да го правя, като може да съм си тука в България, да си работя в моята си държава. Защо да работя в друга държава? Защо трябва са слугувам на други? Като България е една от най-хубавите страни, смисъл страни от.....може и на почивка, може и на море. Имаш планини, всичко имаш. Всякакъв туризъм имаш, не можеш да се оплачеш, все пак работа....работа...

Според мене политиците доста играят роля в това. Според мене трябва да се махнат всички оттам, аз съм на това мнение, политиците да се махнат оттам публично, за да може да се мисли за бъдещето на тези млади хора които сме, а не, имам двама-трима познати, от десет години те не са се връщали тук в България и нямат намерение да се връщат. България не им дава това, което искат, в другите държави го дават.

Губат много, но им го дават, а тук в България...Аз се надявам това да се оправи, което малко е съмнително, но дано да се оправи.